

Въ противенъ случай, ако вашій-а гласъ не намѣри отзывъ при Султана, при когото го днесъ отправяте толкосъ скромно и покорно, и ваши-гѣ желанія и исканія не сж изпълнѣтъ, бждете готовы да ги поддържите даже и съ най крайни-тѣ жертвы, като народъ свободенъ, славенъ и могущественъ нѣкогашъ!

Българи! Внимавайте добръ да не ви излъжатъ и тозъ пѣтъ, защото ще погините; на никакви други обѣщанія не вѣрвайте, и не ги приемайте отъ гдѣто и да идѣтъ, кажете на оновоа който ви би ласкалъ съ измамнителны такива обѣщанія, чи сте ситы отъ тѣхъ, и постоянствувайте на това свѣто ваше народно право, което искате днесъ чрѣзъ горния Мемоаръ. Вий за него сте достойни, и сте го платили скъпо съ чѣтыри вѣка и половина страдаря. разны жертвы и тѣрпенія.

1867 год.

Централный-а Комитетъ.

Списъкъ на документитѣ, находящи се въ частната Архива на Кирякъ Цанковъ, бивши членъ на Централния Комитетъ.

Освѣнъ документитѣ, които обнародвахме въ настоящата книга, на страницитѣ 25—55..... г. К. А. Цанковъ притежава още слѣднитѣ материяли по политическитѣ движения у насъ прѣзъ годинитѣ 1867—1877.

За годината 1867.

1) Писма отъ покойния Т. Запряновъ, тогава главенъ учитель на българското училище въ Гюргево и единъ отъ най-дѣятелнитѣ и интеллигентни членове на Тайния Комитетъ въ тоя градъ. Гюргево служеше като главенъ пунктъ за сношенията между българската емиграция въ Ромѣния и дѣяцитѣ въ България по удобното си мѣстоположение срѣщу Руссе, по близостъта си до Букурещъ и по прочнитѣ си съобщения чрѣзъ желѣзници и вапори съ край-Дунавскитѣ градове и вжтрѣшността на двѣтъ страни. Запряновъ слѣдѣше зорко за мѣроприятіята на турската администрация въ Дунавския вилаетъ и извѣствяваше това на Централния Комитетъ въ Букурещъ; той се сношаваше съ всичкитѣ видни дѣйци по комитетскитѣ работи и бѣше стѣлбъ на народната пропаганда въ Гюргево. Извѣстията му до Централния Комитетъ обнаружватъ често патриотическа фантазия въ прѣвувеличаванието числото на участвующитѣ юнаци въ нашитѣ чети и на падналитѣ въ сраженията съ тѣхъ Турци. Това е понятно, защото той ставаше неволно отзывъ на онова, което му донасяхъ хората изъ нашенско въ ония усилни и мжтни врѣмена.

2) Шифровани писма изъ Свищовъ, Турну-Магурели, Зимнича и пр. до Централния Комитетъ въ Букурещъ. Ключа на шифритѣ, може би, се намира между книжата на починалия въ Букурещъ Иванъ Грудовъ (Габровецъ), членъ на Комитета.